

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ वानरर्षभलक्षणं वानरप्रधानं ध्वजं वरवानरकेतनमिति पाठो वा ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ सत्योदकप्रतिज्ञः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥
वर्तमानेतथारौद्रेसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ संक्षये जगतस्तीव्रे युगांत इव भारत ॥ २ ॥ द्रोणे युधिपराक्रांते नर्दमाने मुहुर्मुहुः ॥ पंचालेषु च क्षीणेषु वध्यमानेषु पांडुषु ॥
॥ ३ ॥ नापश्यच्छरणं किंचिद्धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ चिंतयामास राजेंद्र कथमेतद्भविष्यति ॥ ४ ॥ ततो वीक्ष्य दिशः सर्वाः सव्यसाचिदिदृक्षया ॥ युधिष्ठिरो ददर्शा
थ नैव पार्थ न माधवं ॥ ५ ॥ सोपश्यन्नरशार्दूलं वानरर्षभलक्षणं ॥ गांडीवस्य च निर्घोषमश्रुष्वन्व्यथितेन्द्रियः ॥ ६ ॥ अपश्यन्सात्यकिं चापिवृष्णीनां प्रवरं रथं ॥
चिंतयाभिपरीतां गोधर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ ७ ॥ नाध्यगच्छत्तदा शांतिं तावपश्यन्नरोत्तमौ ॥ लोकोपक्रोशभीरुत्वाद्धर्मराजो महामनाः ॥ ८ ॥ अचिंतयन्म
हाबाहुः शैनेयस्य रथं प्रति ॥ पदवीं प्रेषितश्चैव फाल्गुनस्य मयारणे ॥ ९ ॥ शैनेयः सात्यकिः सत्यो मित्राणामभयंकरः ॥ तदिदं ह्येकमेवासीद्विधा जातं ममाद्य वै
॥ १० ॥ सात्यकिश्च हिविज्ञेयः पांडवश्च धनंजयः ॥ सात्यकिं प्रेषयित्वा तु पांडवस्य पदानुगं ॥ ११ ॥ सात्वतस्यापि कंयुद्धे प्रेषयिष्ये पदानुगं ॥ करिष्यामि प्रयत्ने
न भ्रातुरन्वेषणं यदि ॥ १२ ॥ युयुधानमनन्विष्य लोको मां गर्हयिष्यति ॥ भ्रातुरन्वेषणं कृत्वा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ १३ ॥ परित्यजति वार्ष्णेयं सात्यकिं सत्यवि
क्रमं ॥ लोकापवादभीरुत्वात्सोहं पार्थ वृकोदरं ॥ १४ ॥ पदवीं प्रेषयिष्यामि माधवस्य महात्मनः ॥ यथैव च मम प्रीतिरर्जुने शत्रुसूदने ॥ १५ ॥ तथैव वृष्णिवीरे
पिसात्वते युद्धदुर्मदे ॥ अतिभारे नियुक्तश्च मया शैनेयनंदनः ॥ १६ ॥ स तु मित्रोपरोधेन गौरवात्तु महाबलः ॥ प्रविष्टो भारतीं सेनां मकरः सागरं यथा ॥ १७ ॥ अ
सौ हि श्रूयते शब्दः शूराणामनिवर्तिनां ॥ मिथः संयुध्यमानानां वृष्णिवीरेण धीमता ॥ १८ ॥ प्राप्तकालं सुबलवन्निश्चितं बहुधा हि मे ॥ तत्रैव पांडवेयस्य भीमसे
नस्य धन्विनः ॥ १९ ॥ गमनं रोचते मत्स्यं यत्र यातौ महारथौ ॥ न चाप्यसत्यं भीमस्य विद्यते भुविकिंचन ॥ २० ॥ शक्तो ह्येष रणे यत्तः पृथिव्यां सर्वधन्विनां ॥ स्वबा
हुबलमास्थाय प्रतिव्यूहितुमंजसा ॥ २१ ॥ यस्य बाहुबलं सर्वे समाश्रित्य महात्मनः ॥ वनवासान्निवृत्ताः स्मनच युद्धेषु निर्जिताः ॥ २२ ॥ इतो गते भीमसेने सा
त्वतं प्रति पांडवे ॥ सनाथौ भवितारौ हियुधिसात्वतफाल्गुनौ ॥ २३ ॥ कामं त्वशोचनीयौ तौरणे सात्वतफाल्गुनौ ॥ रक्षितौ वासुदेवेन स्वयं शस्त्रविशारदौ ॥ २४ ॥
अवश्यं तु मया कार्यमात्मनः शोकनाशनं ॥ तस्माद्भीमं नियोक्ष्यामि सात्वतस्य पदानुगं ॥ २५ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥